

Prediken tot de 'geesten in gevangenschap'

“Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen; Hij die wel gedood is in het vlees, maar levend gemaakt in de Geest in Welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft tot de geesten in gevangenschap, die destijds ongehoorzaam waren”.

1 Petrus 3:18-20

Vraag

Heeft de Heer Jezus in de hades, het dodenrijk, gepredikt tot de 'geesten in gevangenschap' (1 Petr. 3:19)? Was deze prediking gericht tegen de ongehoorzamen (vs. 20), de ongelovigen die daar toen hoorden van de gehoorzaamheid van Christus tot de dood?

Antwoord

De Joden aan wie Petrus schrijft, moesten naar Christus leren kijken door wat de Heilige Geest hun in de nieuwe bedeling liet zien (Joh. 16:13-14). Dat Christus niet meer lichamelijk aanwezig was, maar wel door Zijn Geest werkte, vonden ze misschien vreemd. Het is echter geen nieuwe gedachte. Als illustratie daarvoor wijst Petrus op Noach en het werk van de Geest in zijn tijd. Christus predikte in de Geest door middel van Noach tot de mensen te midden waarvan hij leefde (zie Gen. 6:3). Met 'de geesten in gevangenschap' worden niet de geesten van gestorven ongelovigen bedoeld, maar heel gewoon de levende mensen in de dagen van Noach.

Het is dwaasheid te veronderstellen dat Christus nog een prediking heeft voor gestorven mensen (vgl. Luc. 16:23-26). Dat er wordt gesproken over 'geesten in gevangenschap' wil zeggen dat deze mensen in de macht van de boze, de duivel, waren. De duivel hield hun geest gevangen (vgl. 2 Kor. 4:4; Ef. 2:2). Wie gezag heeft over iemands geest, heeft gezag over de hele persoon. De prediking van Noach door de Geest van Christus was gericht tot deze mensen, die geestelijk gevangen van de satan waren. Noach waarschuwde hen voor het oordeel van de zondvloed

dat over deze ongehoorzamen (of: ongelovigen) zou komen. Elke dag dat zijn prediking duurde, was een getuigenis van de lankmoedigheid van God. Het oordeel moest komen, maar God bleef afwachten, terwijl de ark gereedgemaakt werd, opdat ieder die wilde komen erin zou gaan en gered zou kunnen worden.

Zo staat de Heer nu gereed om bij Zijn wederkomst levenden en doden te oordelen (1 Petr. 4:5). Het oordeel over de levenden zal de Heer Jezus uitvoeren als Hij komt om Zijn koninkrijk te vestigen (Matt. 25:31). Het oordeel over de doden zal Hij uitvoeren tussen de afloop van het Vrederijk en het aanbreken van de eeuwige toestand (Openb. 20:11). Zowel levenden als doden zullen rekenschap moeten afleggen aan Hem, van Wie ze tijdens hun leven niets wilden weten; en die daarom ook degenen die Hem beleden, vervolgden, bespotten en belasterden.

Met het oog op dat oordeel is vroeger al aan de mensen, aan geestelijk doden, een blijde boodschap verkondigd (1 Petr. 4:6). De Schrift spreekt over het 'eeuwig evangelie' (Openb. 14:6-7). De inhoud van dat evangelie is dat ieder die zichzelf werkelijk als schuldig voor God erkende en Gods oordeel over zijn leven als mens in het vlees als terecht aanvaardde, levend werd gemaakt door de kracht van de Heilige Geest. Zo is het door alle tijden heen de Geest die levend maakte, en die ons nu deel geeft aan de opgestane Christus en Zijn toekomst. Dit betekende een bemoediging voor de gelovigen aan wie Petrus schrijft, en het is ook een bemoediging voor ons die de blijde boodschap hebben aangenomen in een veel rijkere vorm, het evangelie van de genade van God.

Oude Sporen 2011

